

Ազդարարության Trumpet's Sound **փող**

55-րդ ՏԱՐԻ, ԱՄՏՐԱԼԻԱ
ՄԱՐՏ - ԱՊՐԻԼ 2024

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵՆՆ ՓՈՎ»
երկամսյա հոգեւոր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույունեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Աղօթքի նիւթեր

Կը խնդրենք աղօթել՝

- Զայաստանի սահմաններու խաղաղութեան համար,
- որպէսզի Տէրը բանայ Զայաստանի ժողովուրդի աչքերը՝ հոգեւոր ճշմարտութիւններու նկատմամբ,
- որպէսզի շատերը ապաշխարութեամբ Տիրոջը դառնան,
- ACM-ի պատանեաց ճամբարի համար,
- CEF-ի մանկական ամառային ճամբարներու համար,
- ACM-ի Աստուածաշունչի սերտողութեան խմբակներու համար,
- միսիոներական խումբի՝ Զայաստան այցի համար,
- Զայաստանի եւ Լիբանանի բազմաթիւ աղքատներու համար,
- 26-րդ բեռնարկի՝ Զայաստան ապահով հասնելու համար:

Բովանդակութիւն

Ինչո՞ւ խաչը 3
Հովիւ Հրաչ Գույունեան

Զաւատքի մասին դասեր՝
Սարկոս 8-րդ գլխէն. 4
Տոն Սթրամբ

Աստուած ամէն ինչ գիտէ ձեր մասին
եւ տակաւին կը սիրէ ձեզ 7
Քաղուած

Յրեշտակային պատգամաբերը. 9
Քաղուած

Չեռքերուս նայելով. 12
Թրինա Պահպտրեան

Թիթեռնիկին առակը 13
Քաղուած

Այցելութիւն Վրաստան 14
Տոքս Գանիել Ճէյնս

Կազմի նկարը՝ լոդակի, Աստրալիա:
Shutterstock.com

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբոլս նուէրներով:

Ինչո՞ւ խաչը

Ո մանք կը հարցնեն, թե ո՞վ սպանեց Տէր Յիսուսին. հրեանե՞րը, թե՞ հռովմայեցիները: Սակայն ի սկզբանէ Հօր կամքն էր, որ Յիսուսը մահանար: Եսայեայ 53-րդ գլխուն մէջ կը կարդանք, որ Ան արհամարհուեցաւ, ծաղրուեցաւ, մերժուեցաւ, վշտի տէր ու ցաւի տեղեակ եղաւ: Անոր վրայ թքեցին, Ան չարչարուեցաւ, Իր գլխուն փշէ պակ դրին, խաչին գամեցին, կողը ծակեցին եւ խմելու քացախ տուին:

Այս ամէնը ինծի համար էր: Այսպէս եղաւ, որ մարդկութիւնը փրկութիւն ու մեղքերու թողութիւն գտնէ: Արիւնն էր, որ մաքրեց մեզ մեր բոլոր մեղքերէն:

Ան կախուած մնաց արիւնով պատուած խաչէն՝ ոտքի թաթէն մինչեւ գլուխը ցառով լեցուած: Մեղաւորի հանդէպ Իր սէրը կը զարմացնէ մեզ: Իր հետ կախուած էին երկու աւազակներ, մէկը ձախ կողմէն, միւսը՝ աջ: Անոնցմէ մէկը ծաղրեց Յիսուսին, իսկ երկրորդը հաւատաց եւ Իրեն Տէր անուանեց: Ան ըսաւ. «Տէ՛ր, յիշէ՛ զիս, երբ Քու թագաւորութիւնով գաս»:

Ի՞նչ զարմանալի հաւատք էր, բայց աւելի զարմանալի էր Յիսուսի պատասխանը: Մինչ Յիսուս ցաւերու մէջ էր, Ան կը փափաքէր կորսուածին գտնուած տեսնել, մեղաւորին՝ փրկուած: Սա էր աշխարհ գալու Իր նպատակը: Այո՛, Ան պատրաստ է փրկել նաեւ քեզ, եթէ ապաշխարութեամբ ու հաւատքով Իրեն դիմես:

Այս մեղաւորին Յիսուսի տուած պատասխանը բարձրաձայն կ'արձագանքէ նաեւ հիմա. Ան աւազակին ըսաւ. «Այսօր ինծի հետ դրախտին մէջ պիտի ըլլաս»: Անոր պատասխանը նոյնն է նաեւ այսօր բոլոր անոնց, որոնք ապաշխարութեամբ Իրեն կուգան:

Իր վերջին խօսքերը ասոնք էին. «Հա՛յր, Քու ձեռքդ կ'աւանդես իմ հոգիս»: Սակայն 3-րդ օրը Հայրը մեռելներէն յարութիւն տուաւ Իրեն: Յիսուսը ողջ է, Ան կ'ապրի, եւ Իր շնորհիւ մենք նոյնպէս յարութիւն պիտի առնենք՝ Իր հետ անցնելու ամբողջ յաւիտենականութիւնը:

Բոլորիդ օրհնեալ Սուրբ Զատիկ կը մաղթեմ:

Հ. Գ.

Հաւատքի մասին դասեր՝ Մարկոս 8-րդ գլխէն

Մարկ. 8:22-26-ի մէջ արձանագրուած է շատ հետաքրքիր հրաշք մը մարդու մը մասին, որու տեսողութիւնը երկու փուլով վերականգնուեցաւ: Տիրոջ սկզբնական գործողութիւններէն յետոյ կոյրը կրցաւ տեսնել մարդկանց, կարծես քայլող ծառեր ըլլային: Յիսուս նորէն ձեռքերը դրաւ անոր աչքերուն եւ ան կրցաւ յստակ տեսնել: Ինչո՞ւ Տէրը երկու փուլով կատարեց այս հրաշքը: Միջադէպը միայն հրաշք չէր. այն նաեւ առակ էր: Երբ կը կարդանք այս գլխի միւս պատմութիւնները, մենք կը հասկնանք, որ կային բազմաթիւ ճշմարտութիւններ, որոնց մասին կոյր էին եւ՛ աշակերտները, եւ՛ Տէր Յիսուսի հակառակորդները: Իրենց փուլ առ փուլ վրայ լոյս ծագեց: Աշակերտները եւ միւսները միշտ չէ, որ կը հասկնային այն ճշմարտութիւնը, որ Տէրը կը ստրվեցնէր իրենց, եւ պէտք էր ատելի ճիշդ հասկնալ այն:

4000-ին կերակրելը (1-9). Մարդկանց ամբոխը հետեւած էր Տիրոջը՝ լսելու Իր ուսմունքը: Երեք օր անց ուտելիք չունէին: Տէրն Իր կարեկցութեամբ չուզեց ժողովուրդին անօթի տուն դրկել, որպէսզի չ'ըլլայ թէ ճանապարհին մարին: Բայց երբ խօսեցաւ Իր աշակերտներուն հետ, անոնք պարզապէս խնդիրները տեսան. անապատի մէջ էին, ուրկե՞ պիտի գտնէին այդքան սնունդ այդ բազմութեանը կերակրելու համար: Զարմանալի է, որ աշակերտները նման հարց տուին, քանի որ արդեն ականատես եղած էին 5000-ի կերակրելուն: Արդեօ՞ք սահմանափակ հաւատք ունէին Տէր Յիսուսի զօրութեան նկատմամբ: Մի՞թէ անոնց մտքէն չէր անցներ, որ 5000-ին կերակրողը կրնայ նաեւ 4000-ին կերակրել: Իսկ ի՞նչ ըսենք մեր մասին: Արդեօ՞ք կը սահմանափակենք Տիրոջ զօրութիւնը: Արդեօ՞ք իսկապէս կը հաւատանք, որ Ան ամենակարող է:

Փարիսեցիները նշան կը փնտռեն (10-13). Երբ Տէրը 4000-ին կերակրելէն ետք Դաղմանութեա հասաւ, փարիսեցիները խնդրանքով մը եկան, որ Ան երկնքէն նշան մը ցոյց տայ իրենց: Անոնք հաւանաբար յոյս ունէին, որ Ան ականառու հրաշք մը կը կատարէ իրենց աչքին առջեւ՝ ապացուցելու, որ Ինքը Մեսիան է: Այնուամենայնիւ, մենք կը զարմանանք անոնց չարութեան ու անհաւատութեան վրայ: Տէրն արդեն

շատ նշաններ ցոյց տուած էր, որով ասպացուցած էր Իր Մեսիայ ըլլալը եւ որ Ինք Երկնքէն եկած էր: Պատճառ չկար, որ պահպանէին իրենց անհաւատութիւնը: Տէրը յանելեալ նշան ցոյց պիտի չտար անհաւատ մարդկանց: Եւ ամենայն հաւանականութեամբ նշանը ոչ մէկ տարբերութիւն պիտի չբերէր անոնց մօտ: Այս մարդիկ արդեն որոշած էին չհաւատալ:

Արդեօ՞ք այսօրուայ աշխարհը տարբեր է: Որոշ մարդիկ նախքան հաւատալը կ'ուզեն հրաշալիքներ տեսնել: Բայց մենք Տէր Յիսուսին հաւատքով կը մօտենանք: Արարչագործութեան մէջ բաւարար ասպացոյցներ կան, որպէսզի իմանանք, որ Աստուած գոյ է, որուն պէտք է հնազանդիք: Այդ ասպացոյցը նաեւ վառ է Տէր Յիսուսին հաւատացող մարդկանց փոխուած կեանքերուն մէջ:

Փարիսեցիներու թթխմորը (14-21). Փարիսեցիներէն հեռանալէ ետք Տէրն Իր աշակերտներուն հետ նաւ մտաւ՝ Գալիլեայի ծովն անցնելու համար: Աշակերտները մոռցած էին իրենց հետ հաց վերցնել: Տէրը իրենց պատուիրեց, որ զգուշանան փարիսեցիներու եւ Հերովդէսի խմորէն: Եւս մէկ անգամ աշակերտները ասպացուցեցին, որ դեռ շատ բան ունին տրվելու: Իրենց համար թթխմորը պարզապէս հաց էր, եւ անոնք կը կարծէին, որ Տէրը կը յանդիմանէ՝ իրենց հետ հաց չվերցնելու համար:

Տէրը համբերատար բացատրեց Իր ըսածը: Թէեւ աշակերտները ընդամենը մէկ հաց ունենային, անոնք պէտք է հասկնային, որ սա խոչընդոտ չէր իրենց Տիրոջ համար: Ան քիչէն շատ բան կրնար ընել: Ան նկատի ուներ, որ անոնք պէտք է զգուշ ըլլային փարիսեցիներու ուսմունքէն, ովքեր իրենց կրօնական գործերը կը ցուցադրէին, բայց իրականութեան մէջ կեղծատր էին: Իրենց նուիրուածութիւնն Աստուծոյ հանդէպ կեղծ էր, ինչ որ կ'ընէին ուշադրութիւն գրաւելու համար էր, որպէսզի մարդիկ իրենցմով հիանային: Իրականութեան մէջ անոնք հասարակութեան գովասանքն ու յարգանքը կը փնտռէին: Եթէ մենք քրիստոնէայ ենք, ասպա մեր խօսքով ու գործով Աստուծոյ պէտք է պատուենք, փառքը պէտք է Իրեն տանք, մեր վրայ ուշադրութիւն պէտք չէ հրաւիրենք:

Պետրոսի խստովանութիւնը (27-33). Տէրը Իր աշակերտներուն հետ դէպի հիւսիս ելաւ՝ Փիլիպպէի Կեսարիայի շրջակայքը: Ճանապարհոր-

դութեան ժամանակ Ան հարցուց, թէ մարդիկ ի՞նչ կ'ըսեն, թէ ով է Ինք: Պատասխանները տարբեր էին. Յովհաննէս Սկրտիչը, Եղիան կամ Երեմիայի նման մարգարէներէն մէկը: Երբ Տէրը հարցուց, թէ իրենք ի՞նչ կ'ըսեն Իր մասին, Պետրոսը անմիջապէս պատասխանեց ըսելով, թէ Ան Քրիստոսն է՝ Մեսիան:

Մենք գիտենք, որ աշակերտները կը մտածէին, թէ իրենցմէ ով ինչ պաշտօն պիտի զբաղեցնէր, երբ Մեսիան հիմներ Իր թագաւորութիւնը: Ուստի ժամանակն էր անոնց բացատրելու այն, ինչ շուտով պիտի կատարուէր, որը իրենց պատկերացումներուն համապատասխան չէր: Տէրը սկսաւ խօսիլ երէցներու կողմէ Իր մերժուելու ու իրենց ձեռքով մահանալու մասին:

Պետրոսը չուրախացաւ իր լսածով: Ան յանդիմանեց Յիսուսին՝ ըսելով, թէ այդպիսի բան քաւ լիցի որ պատահի Իր հետ: Տէրն Իր հերթին ստիպուած եղաւ շատ ուղիղ կերպով յանդիմանել Պետրոսին. «Ետիս գնա՛, Սատանայ, ինծի գայթակղութիւն ես դուն. վասն զի Աստուծոյ բաները չես մտածեր, հապա մարդոց բաները»: Այնքան հեշտ է ունենալ մեր սեփական օրակարգը եւ կապ չունենալ Աստուծոյ մտքի եւ կամքի հետ:

Վերցո՛ւր խաչը (34-38). Տէրն Իր աշակերտներուն շատ կարեւոր ուղերձ ունէր: Եթէ անոնք մտադիր էին Իրեն հետեւելի, ապա պէտք է վերցնէին խաչը ու Իրեն հետեւէին: Մեր օրերուն մէջ այս արտայայտութիւնը քիչ նշանակութիւն ունի: Շատերը կը կարծեն, թէ խաչը վերցնելը կը նշանակէ անյարմար բանի հետ համակերպուիլ: Այնուամենայնիւ, Հռովմէական կայսրութեան մէջ խաչը վերցնելը միայն մէկ բան կը նշանակէր՝ խաչ կրողը մեռնելու ճանապարհին է: Եւ երբ խաչն աւարտէր իր գործը, ապա այդ մարդը մահացած կ'ըլլար: Քրիստոսին հետեւիլ կը նշանակէ՝ վերցնել խաչը, մեռնիլ մեր «ես»-ին ու մարմնի բոլոր հին ցանկութիւններուն: Այն կը նշանակէ ապրիլ միայն Քրիստոսի համար:

Ի՞նչ պէտք է ընենք: Մեզմէ ոմանք կրնան նմանուիլ այս մարդկանց, որոնց մասին կարդացինք եւ Տէր Յիսուսին հետեւելու մասին շատ սխալ պատկերացումներ ունենալ: Մենք կրնանք մտածել, որ պէտք է սրբութեան որոշակի չափանիշի հասնիլ՝ նախքան քրիստոնէական կեանքը սկսիլը: Բայց մենք մեր ուժով չենք կրնար փոխել մեր կեանքը:

Մենք պետք է Քրիստոսի մօտ գանք ապաշխարութեամբ եւ հաւատ-
քով ու մեր մեղքերու համար ներողութիւն խնդրենք Իրմէ: Եթէ արդեն
կը հաւատանք Իրեն, ապա պետք է ամէն օր գանք Իր մօտ եւ փրճու-
նենք Իր առաջնորդութիւնը եւ կարդանք Իր Խօսքը, որպէսզի անենք
շնորհքի եւ հաւատքի մէջ:

Տոն Սթորմը

Աստուած ամէն ինչ գիտէ ձեր մասին եւ տակաւին կը սիրէ ձեզ

Ի՞նչ կը խորհիք, ուրիշներու հետ հաղորդակցուելու ժամանակ որ-
քա՞ն պետք է ծածկէք ձեր ինքնութիւնն ու մտքերը: Իհարկէ «ու-
րիշներու» տակ կրնանք հասկնալ զանազան խումբեր՝ սկսած մեր
ընկերական հարթակներու շփումներէն մինչեւ մեր ամենամտերիմ ըն-
կերները կամ ընտանիքի անդամները: Կա՞յ մէկը, որուն հետ իսկա-
պէս կրնաք անկեղծ ըլլալ, մէկը, որուն հետ կրնաք բաժնեկցիլ ձեր խո-
ցելի կողմերը, որու հետ կրնաք խօսիլ ձեր ամենախորը պայքարի
մասին:

Շատ վաղ տարիքէն մենք սորված ենք, որ մեր ցառտ յոյզերն ու
մտքերը բաժնեկցելով անյարմար կը զգանք: Մեր խոցելի կողմերը բա-
ցայայտելէ ետք մերժուելու, դատապարտուելու կամ շահագործուած
ըլլալու զգացումը աներեսակայեւիօրէն ծանր է շատերու համար:

Աստուած ամէն ինչ գիտէ ձեր մասին, ոչ միայն այն ամէնը, ինչ եր-
բեւէ ըրած էք, այլ այն ամէնը, ինչ երբեւէ ցանկացած էք ընել, իրա-
քանչիւր միտք, զգացում, փափաք: Իսրայէլի Դաւիթ թագաւորը ըսած
է. «Ո՛վ Տէր, զիս քննեցիր ու ճանչցար... Իմ գոյութիւնս չծածկուեցաւ
քեզմէ, երբ գաղտուկ տեղը շինուեցայ, երկրի խորութիւններուն մէջ
ճարտարութեամբ կազմուեցայ» (Սաղ. 139:1, 15):

Արդեօ՞ք ասիկա կը սարսափեցնէ ձեզ, արդեօ՞ք ասիկա ծածկուելու,
ձեր անձը պաշտպանելու կամ անկախանալու փափաք կ'առաջացնէ

ձեր մէջ: Բայց... Աստուած ամէն ինչ գիտէ ձեր մասին եւ տակաւին կը սիրէ ձեզ: «Աստուած իր սէրը որ մեր վրայ ունէր՝ յայտնեց, երբ դեռ մեղաւոր էիք» (Հռովմ. 5:8):

Այստեղ յարաբերութիւններու երկակիութիւն կայ, որը յաճախ կը դժուարանանք ըմբռնել: Այո՛, Աստուած մարդկանց մեղաւոր կը յայտարարէ, Ան պարզապէս չի նայիր մեր վատ արարքներուն ու մըմընջարով ըսէ. «Ամէն ինչ լաւ է», կամ «Ես գիտեմ, որ դուն իրականութեան մէջ այդ նկատի չունէիր»: Ան կը տեսնէ ամէն ինչ, Ան գիտէ եւ տակաւին կը սիրէ մեզ:

Արդեօ՞ք զգացած էք այս սիրոյ խորութիւնը: Սա այնպիսի խորութիւն է, որտեղ ոչինչ պէտք չէ ծածկել: Դուք ոչինչ չէք կրնար ծածկել եւ տակաւին սիրուած ու ապահով էք: Արդեօ՞ք կը պատկերացնէք Աստուծոյ հետ այս մտերիմ յարաբերութիւնը: Քանի որ Տէր Յիսուսն իր մահով վճարեց ձեր մեղքի պարտքը, եւ քանի որ Աստուած արդեն գիտէ ձեր մասին ամէն ինչ, դուք կրնաք ձեր բոլոր զգացումները Աստուծոյ յայտնել եւ իր հետ խօսիլ ձեր ամենախոր պայքարներու մասին ու կիսուիլ ձեր ամենացաւոտ յոյզերը՝ վստահ ըլլալով որ Ան կը սիրէ ձեզ:

Արդեօ՞ք կ'ուզէք ունենալ այս ապահով ու մտերիմ յարաբերութիւնը տիեզերքի Աստուծոյ հետ: Դուք կրնաք դիմել Իրեն ճիշդ հիմա:

Քաղուած՝ Դորճ Հատրփի պրոկէն
<https://georgesjournal.net>

| ² ẽi áõ³ Í Û»ñ ³ á ³ õ; ÝÝ áõ ¼áñáõÃ ÇõÝÝ ¿.
Ý»ÕáõÃ ÇõÝÝ»ñáõ Û¿ç ÛÇ»i á ³ i ñ³ ẽi ¿ û. Ý»ÉáõŁ
² Ýáñ Ñ³ Û³ ñ á Çi Çã ³ È Ý³ Ýù, Ã¿»õ »ñÍ ÇñÁ ÷ áÈ áõÇ
áõ Èé Ý»ñÁ Í ái áõÝ Û¿çi »ÕÁ Ó áõÇÝ,
Ã¿»õ³ Ýáñ çáõñ»ñÁ · áé³ Ý áõ á Õi áñÇÝ,
È»é Ý»ñÁ ¹ áÕ³ Ý³ Ýáñ áõé»Ý³ Éi Í ÁŁ
¶ »i ÇÝ í i ³ İ Ý»ñÁ á Çi Ç áõñ³ È³ óÝ»Ý² ẽi áõÍ áÛù³ Õ³ ùÁ,
µ³ ñÕi»ÉiÝÝ ẽ áõñµ µÝ³ İ³ ñ³ ÝÝ»ñÁŞ:

ê³ ÕÛáë 46#-4

Հրեշտակային պատգամաբերը

Ձմեռային ցուրտ օր մը փոքրիկ տղան հագաւ իր հագուստները ու հօրը ըսաւ.

- Հայրի՛կ, ես պատրաստ եմ:

Հայրը եկեղեցիի հովիւն էր: Ան որդուն ըսաւ.

- Ինչի՞ն պատրաստ ես:

- Ժամանակն է փողոց դուրս գալ ու մեր թերթիկները բաժնել, - ըսաւ փոքրիկ տղան:

Հայրը պատասխանեց.

- Տղա՛ս, դուրսը ցուրտ է եւ անձրեւոտ:

Տղան զարմացած նայեցաւ հօրը ու ըսաւ.

- Բայց հայրի՛կ, մարդիկ նոյնիսկ անձրեւոտ օրերուն պէտք է լսեն Աստուծոյ մասին:

Հայրը պատասխանեց.

- Տղա՛ս, ես այս եղանակին չեմ ուզեր դուրս գալ:

Տղան յուսահատ հարցուց.

- Կրնա՞մ մենակ երթալ:

Հայրը պահ մը լուռ մնաց ու ըսաւ.

- Կրնաս, ահա թերթիկները: Չգո՛ւշ եղիր:

Որդին շնորհակալութիւն յայտնելով փողոց ելաւ: 11-ամեայ տղան շրջեց գիւղի բոլոր փողոցներով՝ թերթիկները բաժնելով իրեն հանդիպած բոլոր մարդկանց:

Յուրտին եւ անձրեւին տակ երկու ժամ քալելէ ետք վերջին թերթիկը ձեռքին բռնած կանգնեցաւ անկիւնի մը վրայ, որպէսզի տեսնէ, թէ որու կրնայ տալ: Սակայն փողոցները բոլորովին ամայի էին: Յետոյ շրջեցաւ մօտակայ գտնուող տունը, քալեց դէպի մուտքը, մի քանի անգամ սեղմեց զանգի կոճակը ու սպասեց, բայց ոչ ոք դուրս չեկաւ:

Վերջապէս շրջեցաւ, որպէսզի հեռանար, բայց ինչ-որ բան կեցուց զինք: Ան ետ դարձաւ դէպի դուռը եւ սկսաւ ուժգին հարուածել դռանը եւ անընդհատ զանգի կոճակը սեղմել: Ան կը շարունակէր սպասել: Վերջապէս դուռը մեղմօրէն բացուեցաւ:

Շատ տխուր հայեացքով տարեց կին մը դուրս եկաւ ու մեղմօրէն հարցուց.

- Ի՞նչ կրնամ ընել քեզի համար, տղա՛ն:

Տղան՝ պայծառ աչքերով ու ժպիտով ըսաւ.

- Տիկին, կը ներէք զիս, եթէ վրդովեցուցի ձեզ, բայց կ'ուզեմ ձեզի ըսել, թէ Աստուած իսկապէս կը սիրէ ձեզ, եւ որ ես եկած եմ ձեզի նուիրելու իմ վերջին թերթիկը, որտեղ գրուած է Աստուծոյ մեծ սիրոյ մասին:

Տիկինը պատասխանեց.

- Շնորհակալ եմ, տղա՛ն: Աստուած օրհնէ՛ք:

Յաջորդ կիրակի առաւօտեան հովիւր ներկաներուն հարցուց, թէ ով վկայութիւն ունի, որը կ'ուզէ բաժնեկցիլ: Եկեղեցիին ետեւի շարքերէն տիկին մը ոտքի կանգնեց ու ըսաւ.

- Այս եկեղեցիին մէջ զիս ոչ ոք չի ճանչնար: Ես երբեք այստեղ եկած չեմ, նոյնիսկ անցեալ կիրակի քրիստոնէայ չէի: Վերջերս ամուսինս մահացաւ՝ այս աշխարհին մէջ զիս բոլորովին մենակ թողելով: Անցած կիրակին ցուրտ ու անձրեւոտ օր էր, այդպէս էր նաեւ իմ սիրտս: Այդ օրը ես հասայ ճանապարհի եզրին, քանի որ յոյս չունէի եւ այլեւս սպարիլ չէի ուզեր: Յետոյ աթոռ ու պարան վերցուցի ու բարձրացայ տանս ձեղնայարկը, կապեցի պարանի ծայրը սիւներէն մէկուն, բարձրացայ աթոռին վրայ եւ պարանի միւս ծայրը պարանոցիս դրի: Այնքան մեղմակ էի ու յուսահատ, կը պատրաստուէի կեանքիս վերջ տալ, երբ յանկարծ լսեցի դռան թակոցի ուժեղ ձայնը:

Մտածեցի. «Մէկ վայրկեան կը սպասեմ, եւ ով որ է կը հեռանայ»: Սպասեցի ու սպասեցի, բայց դռան թակոցն ամէն անգամ աւելի ու աւելի կը սաստկանար: Այն այնքան սաստկացաւ, որ չկրցայ անտեսել այն: Ոչ ոք երբեք զիս այցելած չէր: Ես պարանն ազատեցի պարանոցէն ու գացի դէպի դուռը, մինչ զանգը կը շարունակէր հնչել: Երբ դուռը բացի, չհաւատացի տեսածիս: Առջեւ կանգնած էր հրեշտակային

դէմքով տղայ մը: Ան կը ժպտար զիս: Անոր բերանէն դուրս ելած խօսքերը կենդանացուցին վաղուց մեռած իմ սիրտս:

Երբ փոքրիկ հրեշտակն անհետացաւ անձրեւին տակ, ես փակեցի դուռը եւ կարդացի քերթիկի իւրաքանչիւր բառը, յետոյ գացի ձեռնաշարկ, որպէսզի աթոռն ու պարանը հանեմ: Անոնք այլեւս ինձի պէտք չեն: Ինչպէս կը տեսնէք, հիմա ես Թագաւորի երջանիկ դուստրն եմ: Ես եկեղեցի եկայ եւ շնորհակալութիւն յայտնեցի Աստուծոյ այդ փոքրիկ հրեշտակին, ով եկաւ ճիշդ ժամանակին եւ փրկեց իմ կեանքս դժոխքէն:

Եկեղեցիին մէջ բոլորը կուլային: Հովիւր բեմէն իջաւ, մօտեցաւ առաջին շարքի նստարաններէն մէկուն, որտեղ նստած էր փոքրիկ հրեշտակը, որդիին գրկեց ու անգուսպ լաց եղաւ:

Յիշէ՛ք, Աստուծոյ պատգամը կրնայ մեծ փոփոխութիւն բերել ինչ-որ մէկու կեանքին մէջ: Երբեք մի՛ վախցէք այն տարածել:

Քարուած

| à ʔ ² èi áð³ Í, ùáð³ ÝáðÝáí¹ ¼Çè³ ½³ ï ¿
 áð ùáð ¼áñáðÃ ÇðÝáí¹ Çñ³ ðáðÝù Áñ¿ ÇÝÍ Ç£
 à ʔ ² èi áð³ Í, Ê¿¿° ÇÙ³ ÕùÃ ùè£
 ´ »ñÝÇè Ë ùèù»ñáðÝ³ Í³ Ýç¹ Çñ,
 í³ èÝ ¼Ç ùi³ ñÝ»ñÁ ÇÙ í ñ³ è »É Ý
 áð µéÝ³ ðáñÝ»ñÁ ÍÁ ÷ Ýi é »Ý ÇÙ³ ÝÓè
 áð² èi áð³ Í Çñ»Ýó³ éç»ð ãl ñÇÝ£
 ² Ñ³ ² èi áð³ Í ÇÝÍ Çù· Ý³ Í³ Ý ¿£
 î¿ñÁ ÇÙ Ñá· ÇÇè á³ ßi á³ ÝÝ»ñáðÝ Ñ»i ¿£
 á³ ñáðÃ ÇðÝÁ ÆßÝ³ ÛÇÝ»ñáðè í ñ³ Ûá Ç Ç¹³ ñÓÝ¿£
 ø áð ×ßÛ³ ñi áðÃ ÇðÝáí¹ Í áñèÝóáðñ ½³ ÝáÝù£
 ° è ÇÙÍ³ Ûùáí è ù»¼Ç ¼áÑ á Çi Ç Û³ ï áðó³ Ý»Ù,
 áʔ î¿ñ, ùáð³ ÝáðÝ¹ á Çi Ç· áí »Ù, í³ èÝ ¼Ç µ³ ñÇ¿,
 í³ èÝ ¼Ç³ Û¿Ý Ý»ÕáðÃ»Ý¿ ¼Çè ÷ ñl »ó
 áð ÇÙ³ ãùè ÆßÝ³ ÛÇÝ»ñáðè Í áñáðèi Á ï »è³ ð§:

è³ ÕÙùè 54¶-7

Ձեռքերու նայելով

Այսօր ձեռքերու նայեցի եւ առաջին անգամ ըլլալով տեսայ տարիներու թողած հետքը, ժամանակի դրոշմը, նկատեցի թէ ինչպէս ժամանակը առանց իմ գիտակցութեան ու թոյլտուութեան սլացած է: Ձեռքեր, որոնք այժմ նման են մեծմօրս ձեռքերուն, երբ մօտաւորապէս չորս տարեկան էի: Ձեռքեր, որոնք նման են մօրս ձեռքերուն, երբ ան քնքշօրէն կը գրկէր իմ անդրանիկ զաւակին:

Ես կը տեսնեմ տարիքն ու ժամանակը եւ անոնց հետ մէկտեղ կուգան ե՛ր իսկական խայթոցը, ե՛ր խորը ակնածանքը: Յաւի խայթոց, որը փորձառած է այս ձեռքերը, թաղուած երազներու խայթոցը, անսպասախան հարցերու խայթոցը, կորուստի խայթոցը, անցեալը չկարողանալ վերադառնալու եւ միայն առաջ շարժուելու գիտակցութեան խայթոցը, իմ սեփական անգօրութեան խայթոցը...:

Այնուամենայնիւ, երբ կը նայիմ ձեռքերուս, որոնց վրայ արդեն կրնճիռներ յայտնուած են, ես ակնածանքով կը լեցուիմ ցաւի դէմ իմ մղած յարատեւութեան ու տոկունութեան համար: Ես երբեք մտքիս ծայրէն չէի անցներ, թէ յարատեւութիւնն ու տոկունութիւնը այսքան անհրաժեշտ պիտի ըլլային ինձի: Ես ակնածանքով կը նայիմ այն էակներուն, որոնք ծնած են եւ որոնց սիրելու ու փայփայելու պարգեւը ստացած են: Ես հիացած եմ կեանքով, անոր գեղեցկութեամբ, կոստութեամբ եւ վայրութեամբ:

Ամենէն առաւել ես ակնածանքով կը վերաբերիմ Աստուծոյ, ով բոլոր ժամանակներէն վեր է եւ ի յաւիտենից գոյ է: Ես ապշած եմ այս Աստուծոյ վրայ, ով Իր սիրող ձեռքերուն մէջ գիս Իրեն մօտ կը պահէ, եւ գուցէ ամենաշատը՝ այն ժամանակ, երբ ձեռքերս այլեւս չեն կրնար բռնել Իր ձեռքերը: Եւ ասիկա լաւ է: Ժամանակը ծովախի պէս կ'անցնի մատերուս մէջէն ու շունչս կը հեռանայ: Ասիկա լաւ է, քանի որ Աստուծոյ Որդիի գամերով սպիացած ձեռքերը կը խոստանան յարութիւն եւ վերականգնում ու նորոգում: Ժամանակն ու տարիքը որոշիչ գործօններ չեն իմ կեանքիս ու պատմութեանս մէջ, այլ՝ Ան է:

Թրիմա Պահատուրեան
«Remain» ծառայութիւն

Թիթեռնիկին առակը

Մինչ թիթեռնիկ մը կը սաւառնէր կապոյտ երկնականարին վրայ, թրթուր մը իր ընկերոջ ըսաւ. «Դուն երբեք զիս այդպէս պիտի չտեսնես»:

Սակայն իրական է որ ժամանակը կու գայ, երբ ամէն մէկ թրթուր բնագոյաբար կը դադրի ուտելէ եւ մեծնալէ ու կը սկսի իր շուրջ հիստէ վիպիուկ պատեան մը:

Բայց գարնանային առաւօտ մը պատեանին մէջինը կը սկսի գալարուիլ, գագաթը կը ծակուի եւ դուրս կու գայ գեղեցիկ թիթեռնիկ մը: Ան ժամերով թռերը կը բանայ, կամաց-կամաց վեր վար կը շարժէ, մէյ մըն ալ առանց ջանք թափելու, օդի ալիքներուն հետ թիթեռնիկը կը թռչի մէկ ծաղիկէն միւսին վրայ թառելով, կարծես կ'ուզէ անոնց ցոյց տալ իր վառ գունազարդ թռերը:

Թիթեռնիկին հրաշքը երբեք չի դադրիր մեզ սքանչացնելէ, քանի որ այն յարութեան խոստումին մէկ կենդանի պատկերն է:

Չատկի առաւօտ առաքեալները տեսան Յիսուսի թաղման լաթերը որուն մէջ մարմինը չկար, ճիշդ այդ պատեանին պէս ուրկէ թիթեռնիկը թռեր առած սաւառնած էր: «Հոս չէ Ան, վասն զի յարութիւն առաւ», - ըսաւ հրեշտակը: Անկէ վերջ յարուցեալ Փրկիչը երեւցաւ աշակերտներուն եւ 500-է արեւի մարդոց` ցոյց տալու թէ Ինք կենդանի է:

Մի քանի շաբաթ առաջ բարեկամուիկիս մահացաւ: Կին մը որ կեանքով լեցուն էր, հիմա անոր մարմինը անշարժ էր: Մինչ կը նայէի դիակին, մտածեցի իմ մահկանացութեանս մասին: Օր մը, ես ալ անոր պէս կրնայի տառապանքով տանջուիլ ու մեռնիլ:

Մահուան մասին շատ խորհուրդներ կան, սակայն երկու բաներ յըստակ են. նախ` մահը թշնամի մըն է եւ երկրորդը` թէ Յիսուսի գերեզմանէն յարութիւն առնելը Աստուծոյ ասպացոյցն է մեզի` թէ մահը վերջակէտ չէ: Պարապ գերեզմանը եւ Յիսուսի Հոգին որ մեր մէջն է, կը վկայեն թէ յարութեան առաւօտը մահուան վրայ Աստուծոյ ունեցած յաղթանակի օրն է:

Ուստի Չատկուայ առաւօտ հաւատացեալ քրիստոնէաներ կը հաւարքուին տօնելու Յիսուսի՝ մահուան վրայ տարած յաղթանակը: Քանի որ Յիսուսը մեր Տէրն ու Փրկիչն է, ուրեմն Իր յաղթանակը մերն ալ է: Անոր յարութեամբ մենք ալ սլիտի ասլրինք յաւիտեանս յաւիտենից:

Ոստի տօնէնք Չատիկը եւ տեսնենք այն թիթեռնիկը, որ զատկուայ շուշաններուն մէջ կը թռչի աւետելով՝ «Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց, օրհնեալ է յարութիւնը Քրիստոսի»:

Քաղուած՝ «Աւետաբեր ձիթենին» գրքէն

Այցելութիւն Վրաստան

Ուրախութիւն էր այս տարուայ Մարտին կրկին Հայաստան այցելելը: Այս այցի հիմնական նպատակն էր մեր ծառայակիցներուն խրախուսելն ու Արցախցի փախստականներու հետ տարուող աշխատանքներու մասին պատկերացում կազմելը:

«Տէրոջը Հոգին իմ վրաս է. վասն զի զիս օծեց աղքատներուն աւետարան քարոզելու, զիս դրկեց կոտրած սիրտ ունեցողները բժշկելու, գերիներուն ազատութիւն եւ կոյրերուն տեսութիւն քարոզելու, հարստահարութիւն կրողները ազատելու, Տէրոջը ընդունելի տարին քարոզելու» (Դուկ. 4:18-19):

Սատանայի կողմէն փորձուելէն անմիջապէս յետոյ Տէր Յիսուսին կը տեսնենք ժողովարանին մէջ Եսայեայ մարգարէութիւնէն վերոյիշեալ խօսքերը կարդալու ժամանակ:

«Տէր Եհովային Հոգին իմ վրաս է, վասն զի Տէրը զիս օծեց ու զիս դրկեց աղքատներուն աւետիս տալու, կոտրած սիրտ ունեցողները բժշկելու, գերիներուն՝ ազատութիւն եւ բանտարկեալներուն բանտին բացուիլը հրատարակելու: Տէրոջը՝ ընդունելի տարին ու մեր Աստուծոյն վրէժխնդրութեան օրը հրատարակելու, բոլոր սգաւորները մխիթարելու» (Եսայեայ 61:1-2):

Յունարէն բնագրին մէջ «աղբատներուն» բառը կը վերաբերի ոչ միայն անոնց, որոնք զրկուած են հարստութիւնէ, այլեւ՝ որոնք այս աշխարհին մէջ չունին դիրք, պատիւ եւ ազդեցութիւն:

«Աւետարանը աղբատներուն հասցնել» կարգախօսը, որ ունինք Հայ քրիստոնէական առաքելութեան մէջ, ինծի համար կենդանի դարձաւ այս տարուայ Մարտին Հայաստան եւ Վրաստան կատարած կարճատեւ այցի ժամանակ:

Ուրախութիւն էր գտնուիլ մեր ծառայակիցներու՝ Մարտունի ու Անժէլայի կողքին՝ Երեւանի մէջ, Աշոտի ու Յասմիկի կողքին՝ Գիւմրիի մէջ, ինչպէս նաեւ խումբի այլ անդամներ՝ Անիի, Հայկուեիի, Աստղիկի եւ Աննայի կողքին: Կազմակերպութեան մէջ ունինք հինգ կամատորներ, ովքեր հաւատարմօրէն կ'աշխատին Տիրոջ համար: Աստուծոյ Խօսքով առիթ ունեցայ քաջալերելու զիրենք՝ իրենց ծառայութեան մէջ:

Յիշարժան է Արցախցի փախստականներու հաւաքոյթը Երեւանի «Փարոս» կեդրոնին մէջ: Ունեցանք մօտ 50 փախստականներէ բաղկացած երկու հաւաքոյթներ, որտեղ անոնց Աւետարանը քարոզուեցաւ: Հանդիպումէն յետոյ սնունդի փաթեթներ բաժնուեցան: Անոնց երախտագիտութիւնը ակնյայտ եղաւ, երբ սկսեցինք հաղորդակցուիլ իրենց հետ:

Մէկ օր յատկացուեցաւ նաեւ բժշկական խորհրդատուութեանը: Յիշեցի աշխատանքս, որը կատարած էի փախստականներու մէջ Սինկափուրի պազային մէջ, մօտաւորապէս 40 տարի առաջ՝ ՄԱԿ-ի UNHCR հովանու ներքոյ: Փախստականներու ճամբարին մէջ մենք նաեւ շարքեր մէկ անգամ Աստուածաշունչ կը կարդայինք:

Աշոտի եւ Մարտունի հետ Վրաստան այցելեցինք: Ասիկա իմ առաջին այցն էր: Սահմանին մօտ չորս ժամ սպասեցինք: Չէինք գիտեր, որ շատ հայեր կը ճանապարհորդէին Վրաստան: Մենք օրհնուած էինք Թիֆլիսի «Գթութիւն» Սկրտական եկեղեցիի անդամներու սիրով եւ հիւրընկալութեամբ: Կարիքները մեծ են՝ եւ՛ հոգեւոր, եւ՛ նիւթական: Այցելեցինք հեռաւոր Սամշիլվիժէ գիւղը, որտեղ բնակիչներու 99%-ը հայեր են: Տեղեկացանք, որ այս փոքրիկ եւ գրեթէ մոռցուած համայնքը այս տարածք տեղափոխուած է Արցախէն աւելի քան 100 տարի առաջ: Այնտեղ Աւետարանը քարոզեցինք: Որպէս Հայ քրիստոնէա-

կան առաքելութիւն մեր փափաքն է ապագային աւելի շատ հաղորդ ըլլալ այս մարդկանց կարիքներուն:

Վրաստանէն վերադարձին մի քանի օր մնացինք Գիւմրիի մէջ՝ քաջալերելու «Անկիւնաքար» կեդրոնի հաստակիցներուն: Աւետարանը քարոզուեցաւ նաեւ «Առաքելութիւն Հայաստան» կազմակերպութեան կեդրոնին մէջ, որտեղ ճաշ կը մատուցեն կարիքատուներուն:

Մենք նաեւ Խօսքի շուրջ ժամանակ անցուցինք խանդավառ երիտասարդներու հետ, այնուհետեւ միասին դուրսը ընթրեցինք: Այս աշխատանքը մեծցած է, եւ շուտով միսիոներական խումբ մը պիտի այցելէ Երեւան՝ հանդիպելու այլ երիտասարդներու հետ Աստուածաշնչի ընթերցանութեան եւ աղօթքի համար:

Երեւանի, Սեւահողերու եւ Գիւմրիի Աստուածաշնչեան սերտորութեան խմբակները կը շարունակուին, եւ Աստուծոյ Խօսքը հաստարմօթէն կը հռչակուի ինչպէս մեր ծառայակիցներու, այնպէս ալ այցելուներու միջոցով: Շատ աղօթք պէտք է մինչ կը շարունակենք աշխատանքը, որպէսզի նոր հրաւերներ ստանալու ժամանակ կարողանանք Տիրոջ համար վկայ ըլլալ եւ խոնարհաբար քարոզել Աւետարանը աղքատներուն:

Sopp. Դանիէլ Դէյնս
Հայաստանի ACM-ի տնօրէն

